

mission. Jeg er altsaa betænkelig ved at lade den foreslaaede Kommission faa en saa stor Indflydelse ogsaa i økonomisk Henseende, og jeg finder, at denne Kommission i Virkeligheden ikke er paakrævet.

Hvad angaar selve Lovforslaget, falder det egentlig i to Afdelinger, et Forslag om Bestemmelser angaaende Grundvandet og et Forslag om Bestemmelser om Afledningsvandet, altsaa Overfladevandet. For Overfladevandets Vedkommende er det allerede i den bestaaende Lovgivning bestemt, at Spørgsmaal desangaaende skal afgøres af Landvæsenkommissioner med Overlandvæsenkommissionen som Appellinstans. Ved det foreliggende Lovforslag henvises ogsaa Spørgsmaal angaaende Grundvandet til Landvæsenkommissionerne som første Instans og dernæst til Vandforsyningskommissionen som anden Instans, idet det dog for Købstædernes Vedkommende bestemmes, at Landvæsenkommissionerne skal tiltrædes af Repræsentanter for Kommunalbestyrelsen. Jeg kan ikke se, at man ikke ogsaa til Afgørelse af Spørgsmaal vedrørende Grundvandet skulde kunne anvende de samme Organer. Jeg har den Opfattelse, at saavel Landvæsenkommissionerne som Overlandvæsenkommissionen nu er saa godt indarbejdede offentlige Myndigheder, og at de med Rette nyder en saa ganske overordentlig Tillid i Befolkningen, at man maatte kunne bygge Spørgsmaalenes Afgørelse paa en Henviisning til disse Kommissioner. Den Sagkundskab, som skal anvendes, er det efter min Opfattelse de Folks Sag at stille til Raadighed, som ønsker at foretage saadanne Vandindvindingsanlæg i Erhvervsøjemed, og det hvad enten det er Kommuner eller private Sammenslutninger eller Enkeltmand, eller hvem det ellers kan være, der vil søge at skaffe sig Adgang til Vand i større Mængder, Grundvand eller Afledningsvand. For Afledningsvandets Vedkommende er Ordningen den, og den bibeholdes i Forslaget, at det er Landvæsenkommissioner og Overlandvæsenkommissioner, der er de afgørende. Jeg kunde vel tænke mig, at man gik med til i en eventuel Lov at indsatte, at det skulde være tvungent at tilkalde som delegerede Repræsentanter for Videnskaben og Repræsentanter for Sagkundskaben og tillige, hvor det drejer sig om Købstæder, Repræsentanter fra Køb-

stadkommunalbestyrelsen, som skulde være Kommissionsmedlemmer, men jeg mener, at dette maatte være tilfredsstillende for en begyndende Lovgivning. Hvis det saa skulde vise sig, at det ikke var tilfredsstillende i det lange Løb, vil man jo altid kunne gaa videre og overveje, om man skulde have et mere omstændeligt Apparat. Men jeg tror, at de hygiejniske Interesser kan varetages tilstrækkeligt paa den Maade. Jeg vil derfor henstille, at man nøje overvejer, om man ikke skal blive derved og saa se Tiden og Udviklingen an. Vort Land er jo ikke et saa udpræget Industriland som Tyskland, hvor der, som det fremgaar af Betænkningen, findes en meget omfattende Lovgivning paa dette Omraade, og dermed begrunder jeg, at man ikke skulde udvide Tilsynet i den Grad, som det er foreslaaet af Kommissionen.

Denne Vandforsyningskommission har ogsaa andre Opgaver. Den skal udarbejde Oversigt over, hvad der i det hele taget er af Vandværksanlæg, og holde sig à jour med alt, hvad der foretages paa dette Omraade i Fremtiden. Den vil faa et ret omfattende Arbejde. Det vil jo ikke blive saaledes, at den blot kommer i Virksomhed ved de enkelte Anlæg, der udføres. Derfor er der ogsaa foreslaaet i Lovforslaget, at man skal have Lov til at tilkalde sagkyndig Assistance, og det er sikkert nødvendigt, hvis de Tanker, der er nedlagt i Forslaget om en saadan Vandforsyningskommission, overhovedet skal gennemføres.

Det er foreslaaet, at Udgifterne til Kommissionen skal afholdes af Staten, d. v. s. afholdes gennem Skatter, og idet jeg ikke tror, det er nogen hygiejnisk Nødvendighed at have en saadan Kommission, mener jeg, at hvis man undgaar Oprettelsen af denne Centralstyrelse, vil det være naturligt i dette som i andre Tilfælde, at de, der skal have Anlæg udført, afholder Udgifterne ved Kommissionernes Behandling af deres Sager, at ikke de almindelige Skatteydere skal bidrage til disse Anlægs Udførelse. Jeg vilde finde det noget mærkeligt, om navnlig Folk, der bor i Egne, hvor der ikke er saa stærk Bebyggelse og derfor ikke de Muligheder for indbringende Erhverv som i tættere bebyggede Egne, skulde deltage i Udgifterne til Foranstaltninger, der træffes i tættere bebyggede Egne.

Som Appellinstans maa en saadan Kom-